

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 217/08-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. októbra 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti Ing. J. F., B., zastúpeného advokátom Mgr. S. T., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 295/2008 (predtým vedenej Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. MA 6 C 220/03), za účasti Okresného súdu Malacky, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. J. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 295/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Malacky p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 295/2008 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. J. F. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Malacky p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Malacky j e p o v i n n ý nahradiť Ing. J. F. trovy právneho zastúpenia v sume 6 732 Sk (slovom šesťtisíc sedemsto tridsať dva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. S. T., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2008 doručená s'ťažnosť Ing. J. F., B. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. S. T., B., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej aj „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 295/2008 (pôvodne vedenej pod sp. zn. MA 6 C 220/03).

Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ podal 22. mája 2003 Okresnému súdu Bratislava I žalobu vo veci ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá bola z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená bývalému Okresnému súdu Malacky, kde bola vedená pod sp. zn. 6 C 220/03.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Súd vo veci od roku 2003 až do pojednávania dňa 6. 11. 2007 nekonal viac ako 3 roky s tým odôvodnením, že vzhľadom na predmet sporu, kde sa navrhovateľ domáha ospravedlnenia sa a náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch od žalovaného, ktorý svoje výroky predniesol na verejnom pojednávaní v trestnej veci ako obhajca obžalovaného, sa muselo počkať, kým rozhodne súd v trestnej veci, kde mali odznieť výroky, podľa navrhovateľa spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu na jeho cti a dobrej povesti.“

Na pojednávaní 5. marca 2008 zákonná sudkyňa spochybnila *„... príslušnosť súdov Slovenskej republiky v danej veci konať, odvolávajúc sa na miesto trvalého bydliska žalobcu, ktoré sa nachádzalo mimo územia Slovenskej republiky a odročila pojednávanie s tým, že požiada o informáciu, či Sťažovateľ mal na území Slovenskej republiky, v čase podania žaloby trvalý pobyt...“*. Sťažovateľ považoval daný postup za nesprávny, preto podal sťažnosť na postup sudkyne podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej namietal aj zbytočné prietahy v konaní.

Predseda okresného súdu *„... na namietanom postupe nevidel nič, čo by zakladalo dôvod na porušenie základných práv a slobôd Sťažovateľa a nezabezpečil nápravu“*, pričom *„Do dnešného dňa nie je Sťažovateľovi známy termín ďalšieho pojednávania a ani po piatich rokoch od podania návrhu, nie je predpoklad, že by bola vec v krátkom čase právoplatne skončená.“*

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ zastáva názor, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby vo veci jeho sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„1. Ústavný súd sťažnosti vyhovuje.

2. Základné práva sťažovateľa podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru boli porušené tým, že Okresný súd Malacky vo veci 6 C 295/2008 nekoná bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd nariaďuje Okresnému súdu Malacky, aby vo veci 6 C 295/2008

konal.

4. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk.

5. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť na účet jeho advokáta Mgr. S. T., do 15 dní odo dňa tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 217/08-10 z 31. júla 2008 ju prijal na ďalšie konanie v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom vo zvyšnej časti sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. Spr. 2233/08 z 26. augusta 2008, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 2. septembra 2008, uviedol:

„Úvodom konštatujem, že Okresný súd Malacky bol zriadený zákonom č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Ako štatutárny orgán vo funkcii predsedu Okresného súdu Malacky som teda oprávnený sa vyjadriť len v takom rozsahu, v akom sa vykonáva konanie na tunajšom súde.

Taktiež nie som zo zákona oprávnený sa vyjadriť k obdobiu od 1. 10. 2003 do 31. 12.

2004 t. j. za obdobie počas ktorého sa viedlo konanie na bývalom Okresnom súde Malacky. Okresný súd Malacky zriadený od 1. 1. 2008 totiž nie je právnym nástupcom bývalého Okresného súdu Malacky, ktorý zanikol 31. 12. 2004. Právnym nástupcom bývalého Okresného súdu Malacky sa stal podľa § 15 ods. 2 zák. č. 371/2004 Z. z. Okresný súd Bratislava IV a to v rozsahu výkonu súdnictva, všetkých práv a povinností, vrátane prechodu majetku štátu.

Rozborom spisu sp. zn. 6 C 295/2008, som zistil nasledovné:

- vec napadla na tunajší súd prechodom súdnictva dňom 1. 1. 2008
- pojednávania vo veci boli vykonané v dňoch 16. 1. 2008, 5. 2. 2008, 5. 3. 2008, kedy bolo odročené na neurčito
- dôvodom odročenia bolo doplnenie dokazovania prostredníctvom:
 - a) Registra obyvateľov SR (úkon vykonaný 8. 4. 2008 a 21. 5. 2008)
 - b) Ministerstva vnútra SR (úkon vykonaný 8. 4. 2008)
 - c) Poštového úradu Bratislava 25 (úkon vykonaný 8. 8. 2008)
- Ministerstvo vnútra SR vyhovel dožiadaniu súdu 10. 6. 2008, Register obyvateľov SR 10. 7. 2008 a Poštovému úradu Bratislava 25 plyní lehota na vyjadrenie.

Na podklade vyššie uvedeného rozboru konštatujem, že v predmetnej veci sa konalo plynule, bez závažnejších prieťahov, a preto navrhujem sťažnosť sťažovateľa zamietnuť.

Od nápadu veci boli vykonané tri pojednávania v mesiacoch január, február a marec 2008 a následne pojednávanie odročené za účelom zadováženia dôkazov. Dožiadania z apríla 2008 boli príslušnými orgánmi vybavené v júni resp. júli 2008.

Je teda nesporné, že celé sťažnosťou napadnuté obdobie v ktorom konal tunajší súd t. j. od nápadu 1. 1. 2008 do podania sťažnosti na Ústavný súd SR 18. 6. 2008, je poznačené riadnou aktivitou okresného súdu nevykazujúcou známky prieťahov v konaní.

Ústavné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov teda na tunajšom súde porušené nebolo. “

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku z 29. septembra 2008, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 26. augusta 2008, uviedol:

„Čo sa týka možnosti zaujať stanovisko k vyjadreniu Okresného súdu Malacky k sťažnosti Ing. J. F., tak vzhľadom na obsah, v ktorom nebol spochybnený sťažovateľom

opísaný právny stav a z neho vyplývajúci nárok, nemám dôvod k tomuto vyjadreniu zaujať stanovisko, ktorým by som oponoval právnomu názoru Okresného súdu Malacky.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným

spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe týkajúcej ochrany osobnosti. Predmetnú vec po právnej stránke nemožno označiť za zložitú. Ústavný súd ku skutkovej stránke veci poznamenáva, že obvykle považuje spory týkajúce sa ochrany osobnosti za pomerne zložité po skutkovej stránke, a to najmä v prípadoch, keď je potrebné vykonať aj znalecké dokazovanie (IV. ÚS 244/04, IV. ÚS 16/05, IV. ÚS 41/07). Ústavný súd však z predloženého spisu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na skutkovú náročnosť tejto veci.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný

súd pri preskúmaní predloženého spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní.

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd zároveň pri posudzovaní veci prihliadal aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 6 C 295/2008 ústavný súd zistil, že Okresnému súdu Bratislava I bola 28. mája 2003 doručená žaloba sťažovateľa o ochranu osobnosti proti odporcovi JUDr. M. V., B. (ďalej len „odporca“), s prílohami, ktorej bola pridelená spisová značka 7 Ct 13/2003. Okresný súd Bratislava I vydal 4. júna 2003 pokyn na postúpenie veci okresnému súdu ako miestne príslušnému súdu podľa § 88 písm. o) OSP. Spis bol bývalému Okresnému súdu Malacky doručený 1. októbra 2003, kde bol vedený pod sp. zn. 6 C 220/03.

Prípisom z 29. marca 2004 vyzval bývalý Okresný súd Malacky sťažovateľa na úhradu súdneho poplatku za podanie návrhu (súdny poplatok bol uhradený 12. mája 2004). Následne bývalý Okresný súd Malacky prípisom z 8. októbra 2004 vyzval sťažovateľa na predloženie požadovaných písomností. Následne už Okresný súd Bratislava IV, na ktorý prešiel od 1. januára 2005 výkon súdництва v tejto veci, uznesením č. k. MA 6 C 220/03-55 zo 17. februára 2005 vyzval odporcu na vyjadrenie k žalobe sťažovateľa.

V ďalšom období sa činnosť Okresného súdu Bratislava IV sústredila na vyžiadanie súvisiaceho trestného spisu Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn. 5 T 76/02 (prípisy z 20. mája 2005 a 6. januára 2006). Na pojednávaní 13. marca 2006, na ktoré účastníci konania neboli predvolaní, Okresný súd Bratislava IV uznesením č. k. MA 6 C 220/03-82 predmetné konanie prerušil „až do právoplatného ukončenia

konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 5 T 76/02“ a spis bol následne 25. augusta 2006 daný na lehotu 6 mesiacov.

Prípisom z 15. marca 2007 si Okresný súd Bratislava IV vyžiadal súvisiaci spis Okresného súdu Bratislava I vedený pod sp. zn. 5 T 76/02, ktorý bol k predmetnému konaniu pripojený 21. mája 2007. Následne Okresný súd Bratislava IV nariadil 3. septembra 2007 termín pojednávania na 9. október 2007. Uvedené pojednávanie bolo z dôvodu ospravedlnenej neúčasti účastníkov konania odročené na 6. november 2007. Na pojednávaní 6. novembra 2007 Okresný súd Bratislava IV a na pojednávaniach 16. januára 2008, 5. februára 2008 a 5. marca 2008 okresný súd vykonal dokazovanie v danej veci, pričom ostatné pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom vypravenia prípisov týkajúcich sa adresy a druhu pobytu sťažovateľa na území Slovenskej republiky v čase podania žaloby (úpravy z 19. marca 2008, 19. mája 2008, 8. augusta 2008 a 18. augusta 2008). Následne bol spis 2. septembra 2008 predložený ústavnému súdu.

Ústavný súd poznamenáva, že podľa § 15 ods. 2 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane prechodu správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcu k štátu prešli k 1. januáru 2005 z okresného súdu na Okresný súd Bratislava IV.

V súlade so zákonom č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, sa podľa § 2 ods. 6 citovaného zákona stal okresný súd od 1. januára 2008 vecne a miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci sťažovateľa, čím na neho prešla aj zodpovednosť za prípadné porušovanie označených práv

sťažovateľa aj za obdobie, v ktorom boli vo veci miestne a vecne príslušné konať iné okresné sudy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd z hľadiska posudzovania porušenia označených základných práv sťažovateľa považoval konanie pôvodne vedené bývalým Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 6 C 220/03, neskôr vedené Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. MA 6 C 220/03 a v súčasnosti vedené okresným súdom pod sp. zn. 6 C 295/2008 ako jeden celok.

Ústavný súd vyhodnotil činnosť okresného súdu ako neefektívnu v období od 8. októbra 2004 do 6. januára 2006, v ktorom sa obmedzila na výzvu odporcovi na vyjadrenie k žalobe a vyžiadanie súvisiaceho trestného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T 76/02, a na tomto základe rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 295/2008 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže označené konanie nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 295/2008 v ďalšom období postupoval bez zbytočných priet'ahov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk poukazujúc najmä na „*narušenie dôvery sťažovateľa v právny systém Slovenskej republiky a princípy, na ktorých je postavený moderný demokratický (materiálny) štát porušením jeho Ústavou SR garantovaných práv orgánom štátu a... vyššie uvedené medzinárodné štandardy...*“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým charakter neefektívnej činnosti okresného súdu, ktorá viedla k zbytočným priesťahom v konaní, správanie sťažovateľa ako účastníka konania a povahu veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia pre sťažovateľa v sume 20 000 Sk primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom Mgr. S. T. Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti a jej podanie) vykonané v roku 2008 v súlade

s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to v sume dvakrát 3 176 Sk (§ 11 ods. 2 vyhlášky) a dvakrát 190 Sk režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v sume 6 732 Sk. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2008